

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicolai Mazzotta theologia moralis

omnem rem moralem absolutissime complectens

Mazzotta, Nicolò

Augustae Vindelicorum & Cracoviae, 1756

II. De Ministro Extremæ Unctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41004

post D. Thom. ex verbis D. Jacob. *Orent ungentes*, con-
Alb. M. Ricc. Bec. putantes, sufficere modum indicati-
vum, *Ungo te in indulgentiam peccatorum, &c.* Si autem
dicatur *Ungo te, ut Deus tibi indulgeat, &c.* Suarez,
Laym. Dian. & alii contra Bonac. & alios dicunt vale-
re, cum maneat sensus deprecatorius: Tertio, Depre-
catio pro remissione peccati commissi per sensum inun-
ctum; quamvis enim Bosc. putet, non opus esse expri-
mere peccatum, sive *Quidquid deliquisti*, tamen non est
practice probabile: v. Croix n. 2095. Item si dixeris
dereliquisti, pro *deliquisti*, iterari debet: Gob. Croix
n. 2097. Cæterum, si omittas ly *Sanctam*, etfi peccas,
valet; quia Flor. & Trident. hanc vocem non addunt:
si omittas *Et suam piissimam Misericordiam*: vel nomen
sensus, qui inungitur, etiam peccas graviter, & Nugn.
cum Bellarm. & aliis communiter dicunt, non valere,
quamvis alii cum Dian. putent. valere, cum sit mutatio
accidentalis notabilis: si omittas *amen*, veniale est:
v. Croix l. 6. p. 1. n. 43. Denique extra necessitatem
omittere reliquas preces in Rit. præscriptas mortale non
est; supplendæ tamen, si dein sit tempus: ita Busemb.

CAPUT II.

De Ministro Extremæ Unctionis.

EST solus Sacerdos ex verb. cit. S. Jacob. Licet
ergo Waldensis putaverit, posse inferiorem cleri-
cum, aut etiam laicum in necessitate ministrare; tamen
omnes alii pro certo docent, id fieri valide non posse,
neque ex dispensatione Papæ, quod probat saltem pra-
xis Ecclesiæ, quæ nunquam dispensat: v. Croix n. 2099.
Cæterum, quamvis græci adhibeant septem, aut saltem
tres Presbyteros, eo quod in text. cit. dicitur *Presby-
teros*; tamen practice certum est, sufficere unum; &
quamvis adessent plures, tamen est abusus apud Græ-
cos, quod singuli ungant partem, repetita toties forma:
v. Croix n. 2100.

Quæres primo, An Minister hujus Sacramenti debeat
esse Sacerdos proprius, seu Pastor?

Respondeo affirmative, ex *Sacr. Can.* Hinc, si sine ejus
licentia, & extra necessitatem alius Sacerdos ministret,
validum quidem est, sed graviter peccat: Sylv. Sot.

Con. & alii: & Sacerdos Religiosus incurrit excommunicationem Papalem: Suarez Regin. & alii; possunt tamen Regulares ex licentia suorum Superiorum illud ministrare suis familiaribus, etiam secularibus, ex Constitutione Clem. X. Cæterum in necessitate, si Pastor abfit, vel dare nolit, licite ministrat quivis Sacerdos non excommunicatus, aut suspensus; etiam si sit Regularis, ut contra Gav. docent Henr. Præp. Gran. Dian. & alii communiter; censetur enim tunc Papa dare licentiam; imo etiam excommunicatus, aut suspensus, si non sit alius, inquit Suarez, quia infirmi necessitas excusat.

Quæres secundo, An possit hoc Sacramentum ministrare Sacerdos sine alio Ministro?

Respondeo affirmative in necessitate; tunc enim nec adhibenda est femina, quod si tamen fiat, veniale esse, docet Quintan. apud Busemb. ubi etiam addit, non esse mortale, si in necessitate fiat sine lumine, superpelliceo, vel stola; & Dian. excusat ab omni peccato, si infirmus non sit capax alterius Sacramenti, & ista haberi non possint, contra Suarez, Regin. & alios.

Quæres tertio, An teneatur Sacerdos sub mortali hoc Sacramentum ministrare?

Respondeo affirmative, Si sit Sacerdos proprius, & petatur ab infirmo; quia in re gravi non præstat id, ad quod tenetur ex iustitia. Dixi primo, si sit *Proprius*; nam, si sit alius Sacerdos, tenetur tantum ex charitate, & quidem sub veniali tantum: nisi vero ægrotus valde indigeret, v. g. si alioqui sine omnibus Sacramentis esset moriturus; tunc enim quidam graviores obligationem agnoscere videntur: vide Dian. p. 8. tr. 1. ref. 170. Dixi secundo, Si petatur ab infirmo; quia tunc maxime tenetur ex officio, quod in se sumpsit, & jure petentis; ideoque etiam est mortale, si differat cum probabili periculo: si autem non petatur, etiam tenetur sub gravi, si æger non possit recipere aliud Sacramentum; imo etiam, si receperit tantum Pœnitentiam & non Eucharistiam; quamvis enim tunc non sit extrema, est tamen etiam gravis necessitas; in qua etiam tenetur subito subvenire Parochus: v. Croix l. 3. p. 1. num. 755. Hinc tempore pestis, tenetur Parochus sub mortali ministrare per se, vel per alium
iis,

his, qui petunt, modo possit absque periculo vitæ; cum eo enim non teneri, saltem si sint confessi, docent Tan. Dian. p. 5. t. 3. r. 93. & alii: si autem non possint aliud Sacramentum recipere, tenetur etiam cum periculo vitæ, ex Croix n. 2112. & aliis.

Quæres quarto, An in necessitate possint pures simul Sacerdotes hoc Sacramentum ministrare?

Respondeo affirmative, ita tamen, ut unus unam, alius aliam partem corporis inungat, pronunciando tantum formam illi unctioni respondentem; non tamen potest unus unum oculum, alter alterum: v. Dian. p. 9. t. 7. r. 56. Item, si unus Sacerdos non possit progredi, supplenda erunt per alium, quæ restant: Tann. Præp. & alii; notat tamen Dian. p. 5. tr. 3. r. 87. licere tunc etiam repetere unctiones ab initio, perinde ac si prior nullam earum inchoasset: v. Buf.

CAPUT III.

De Subjecto Extremæ Unctionis.

SOLUS periculose infirmus est subjectum hujus Sacramenti; adeo, ut incapax sit quisvis alius, qui non est ob infirmitatem in mortis periculo: Suarez, Pal. Gran. & alii communiter ex verbis cit. & traditione Ecclesiæ, Hinc, quamvis plures Græci putent, etiam non ægros esse capaces ob immaturam mortem, quæ sæpe contingit; tamen latini omnes negant cum D. Th. & Arcud. dicit, id esse merum eorum abusum: quod autem fertur de S. Hedwige ante morbum petente Extremam Unctionem, fuit extraordinarium ex instinctu Divino & quod de SS. Viris hoc oleo ungentibus frontes Energumenum, vel etiam loca affecta hominis non ægri, non fuit factum per modum Sacramenti: vide Croix l. 6. p. 2. n. 2101. Denique, quamvis Less. Quintan. & alii probabile putent, valide etiam conferri hoc Sacramentum infirmo non gravi, tamen addunt illicite, & reiterandum, quando periculose laborare cœperit: v. Dian. p. 9. t. 6. ref. 65.

Quæres primo, Quid veniat hic nomine periculose infirmi?

Respondeo, Venire illum dumtaxat, qui ob ægritudinem ortam ex morbo, vulnere, partu, vel senectute,

N 4.

est